

KONVENCIJA BROJ 23

O REPATRIJACIJI MORNARA, 1926. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Ženevi sazvao Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala 7. juna 1926. god. na svom devetom zasjedanju, budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na repatrijaciju mornara, pitanje koje je sačinjavalo prvu tačku dnevnog reda zasijedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije, usvaja dana 23. juna sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o repatrijaciji mornara, 1926. god., na ratifikaciju državama članicama Međunarodne organizacije rada, a u skladu sa odredbama Ustava Međunarodne organizacije rada:

Član 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na sve pomorske brodove registrovane u nekoj državi članici koja je ratifikovala ovu konvenciju i na sve brodovlasnike, kapetane i mornare ovih brodova.

2. Ona se ne primjenjuje na:

- a) ratne brodove;
- b) državne brodove koji nisu u trgovačkoj službi;
- c) brodove namijenjene za obalnu trgovinu;
- d) turističke jahte;
- e) brodove pod nazivom "Indian country craft";
- f) ribarske brodice;
- g) brodove ispod 100 tona, ili 300 kubnih metara bruto zapremine, niti na "brodove u službi domaće trgovine", čija je zapremina manja od zapremine koja je predviđena nacionalnim zakonodavstvom koje je na snazi u vrijeme usvajanja ove konvencije.

Član 2.

U smislu ove konvencije:

- a) izraz "brod" odnosi se na svaki brod ili lađu bilo koje vrste, u javnoj ili privatnoj svojini, koji redovno vrše pomorsku plovidbu;
- b) izraz "mornar" odnosi se na svako lice zaposleno ili najmljeno na brodu, u ma kom svojstvu, a koje se ubraja u posadu, izuzev kapetana, kormilara, pitomaca i učenika na školskim brodovima koji su vezani naročitim ugovorom o stručnom obrazovanju, kao i posadu ratne flote i ostala lica koja su u stalnoj državnoj službi;
- c) izraz "kapetan" označava svako lice, koje komanduje jednim brodom i kome je on povjeren, izuzimajući kormilara;
- d) izraz "brodovi u službi domaće trgovine" odnosi se na brodove koji služe za trgovinu koja se vrši između luke jedne zemlje i luke neke susjedne zemlje unutar geografskih granica, koje su određene nacionalnim zakonodavstvom.

Član 3.

1. Svaki mornar koji se iskrca u toku ili po isteku ugovora ima pravo da bude vraćen bilo u svoju zemlju, bilo u luku gdje je najmljen, bilo u luku iz koje je brod isplovio, u skladu sa propisima nacionalnog zakonodavstva, koje mora da predvidi odredbe koje su potrebne u ovome smislu, a naročito da odredi na koga pada teret repatrijacije.

2. Smatrat će se da je mornar valjano repatriran kad mu se obezbijedi odgovarajuće zaposlenje na brodu koji ide u jednu od luka koje su naznačene u prethodnom paragrafu.

3. Smatrat će se da je mornar valjano repatriran ako se iskrca bilo u svojoj rodnoj zemlji, bilo u luci u kojoj je stupio u najam ili u susjednoj luci, bilo u luci iz koje je brod isplovio.

4. Nacionalno zakonodavstvo, ili, ako nema zakonskih propisa, ugovor o najmu, utvrdiće uslove pod kojima će strani mornar, koji se ukrca u nekoj tuđoj zemlji, imati prava da bude repatriran. Međutim, odredbe prethodnih paragrafa ostaju na snazi za mornara koji se ukrcao na brod u rodnoj zemlji.

Član 4.

Troškovi repatrijacije ne mogu biti stavljeni na teret mornara ako je on otpušten:

- a) zbog nekog nesrećnog slučaja koji se dogodio u službi na brodu, ili
- b) zbog brodoloma, ili
- c) zbog bolesti koja nije nastupila ni njegovom krivicom ni njegovom voljom, ili
- d) zbog otpuštanja iz ma kakvih razloga za koje on nije kriv.

Član 5.

1. Troškovi repatrijacije moraju obuhvatiti sve izdatke za transport, stan i hranu mornara tokom putovanja. Izdaci obuhvataju isto tako i troškove izdržavanja mornara od trenutka njegovog polaska.

2. Kad se mornar repatririra kao član posade, on ima pravo na platu za poslove koje vrši za vrijeme putovanja.

Član 6.

Nadležna služba države u kojoj je brod registrovan dužna je da vodi računa o repatrijaciji svih članova posade na koje se ova konvencija primjenjuje, bez obzira na narodnost, i ako je potrebno, ona će unaprijed platiti troškove repatrijacije.

Član 7.

Formalne ratifikacije ove konvencije, u skladu sa uslovima navedenim u Ustavu Međunarodne organizacije rada, biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 8.

1. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon što generalni direktor registruje ratifikacije dvije države članice.

2. Ova konvencija obavezuje samo države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

3. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu, za svaku državu članicu, dvanaest mjeseci od dana registracije njene ratifikacije.

1. Ova konvencija stupa na snagu nakon što generalni direktor registruje ratifikacije dvije

Član 9.

Nakon što Međunarodni ured rada registruje ratifikaciju dvije države članice Međunarodne organizacije rada, generalni direktor Međunarodnog ureda rada će o tome obavijestiti sve države članice Međunarodne organizacije rada. On će ih isto tako obavijestiti o registraciji ratifikacija koje su mu nakon toga dostavile države članice Organizacije.

Član 10.

U skladu sa odredbama člana 8., svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će primjenjivati odredbe iz članova 1., 2., 3., 4., 5., i 6. najkasnije do 01. januara 1928. god. i da će poduzeti sve potrebne radnje kako bi ove odredbe bile efektivne.

Član 11.

Svaka država članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će je primjenjivati na svoje kolonije, posjede i protektorate, saglasno odredbama člana 35. Ustava Međunarodne organizacije rada.

Član 12.

Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

Član 13.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 14.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.

Primjedba:

Ustav: član 35. Ustava Međunarodne organizacije rada

Revidirana: C 166 Konvencija je revidirana 1987. godine Konvencijom br. 166.